

[Bilgrav-Nielsen.]

forsvarsforligets rammer, er det vor opfattelse, at der nok bør kunne findes plads inden for forsvarsforligets økonomiske rammer til en sådan nyordning, som vi håber, at vi hurtigt kan komme i gang med en forhandling om.

Ninn-Hansen (KF):

Den dagsorden, hr. Kurt Brauer har foreslået, kan vi selvfølgelig ikke stemme for. Det er en dagsorden, foreslået af et parti, der har en negativ indstilling til forsvaret, og som andre dagsordener, SF har foreslået i årenes løb, har den til formål at modvirke en fornuftig opbygning af forsvaret. Vi har ganske det modsatte standpunkt, og alene af den grund, men også af andre grunde, må vi stemme imod den foreslåede dagsorden.

Selv om man ikke har en positiv indstilling til forsvaret, er det selvfølgelig tilladt et parti at drøfte enkeltheder, der kan være i forbindelse med forsvarets opbygning, også dette flykøb. Jeg skal blot sige i anledning af hr. Kurt Brauers motivering og argumentation, at selv om man er forsvarsmodstander, kan man godt anføre en anstændig argumentation. Jeg mener ikke, at de sammenligninger, der skete med andre lande, med tidligere historiske perioder, var udtryk for nogen anstændig argumentation under denne debat.

I øvrigt synes jeg, at selve spørgsmålet om, hvorvidt forsvarsministeren skal fortsætte sine forhandlinger, meget klart er besvaret af forsvarsministeren selv, og jeg kan henholde mig til hans redegørelse. Det blev sagt, og det er det centrale i sagen, at den forsvarsordning, vi har, opererer med bestemte styrkemål. Disse styrkemål må selvfølgelig også betyde, at man skal gennemføre fornyelser, når materiellet ikke længer kan anvendes, og det er nøjagtigt det, forsvarsministeren forbereder.

Så er der nogen, der siger, at til trods for det kan man vente og se tiden an, at det måske ikke er klogt at gå ind i forhandlinger o. lign. Jeg kender argumentationen fra 1968, da vi havde den udmærkede regering sammen med radikale og venstre, og hvor vi gjorde nøjagtig det samme som det, forsvarsministeren gør nu, nemlig i tide at foretage bestillingen. Jeg synes nok, man må sige, at historien har givet os ret i, at det

var fornuftigt både at planlægge i tide af hensyn til forsvaret og også at gå ind i forhandlingerne i tide. De maskiner, man bestilte i 1968, var maskiner, der skulle betales med ca. 10 mill. kr. stykket. De tilbud, der foreligger i dag, ganske vist for andre typer, ligger et sted imellem 30 og 40 mill. kr. Der er altså tale om i hvert fald en tredobling siden den tid. Jeg kan godt huske de angreb, man kom med, fordi man ville være i god tid dengang i VKR-regeringen, og nu hører vi nogle af de samme igen. Men jeg håber, at forsvarsministeren vil stå fast og også i økonomisk henseende følge en fornuftig linje, som man gjorde det i 1968. Jeg har også fuldt ud tillid til, at forsvarsministeren ved hjælp af sine udmærkede embedsmænd i forsvarsministeriet, der har god erfaring på disse områder, finder det rette tidspunkt og også det rette niveau. Der er interesse fra de lande, det drejer sig om, for, at vi køber netop deres maskiner, og denne interesse vil nok være vedvarende. Jeg tror, at man nok finder ud af at benytte de handelsmuligheder, der ligger i sagen, for når interessen vedvarer, er der altså konkurrence, og den kan man som køber lige så godt benytte sig af.

Jeg er også overbevist om, at et køb, en bestilling, på et fornuftigt tidspunkt kan gavne yderligere på to måder. Det kan gavne samarbejdet inden for NATO med hensyn til en standardisering, og det kan, hvad der er væsentligt, gavne dansk industris udviklingsmuligheder. Derfor har vi tillid til, at forsvarsministeren fortsætter sit positive arbejde med hensyn til at foretage den nødvendige fornyelse af flyvevåbnets materiel.

Hr. Arentoft havde en enkelt bemærkning om en opfattelse, som har gjort sig gældende her i landet, nemlig at man forsvarsmæssigt skulle kunne klare sig med en telefonsvarer.

Jeg kan godt forstå, at et sådant standpunkt må genere hr. Arentoft, der har en meget positiv indstilling til hele forsvarstanken, og at han derfor tager til genmæle her i salen. Jeg ved, at fremskridtspartiet har åbne gruppemøder, men derfor kan man også tage diskussionen op her. Det er noget centralt selvfølgelig i forbindelse med hele forsvarstanken, om man følger hr. Arentofts positive indstilling, som vel er meget nær min egen, eller man har den fuldstændig